

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 24 januari 2024
(OR. en)

5811/24

ANTIDISCRIM 9
COCON 3
COHOM 7
COPEN 22
DROIPEN 5
EDUC 16
FREMP 34
JAI 113
MIGR 28
SOC 45

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	24 januari 2024
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2024) 37 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller ändringar av kommitténs arbetsordning i frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

För delegationerna bifogas dokument – COM(2024) 37 final.

Bilaga: COM(2024) 37 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.1.2024
COM(2024) 37 final

2024/0013 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller ändringar av kommitténs arbetsordning i frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén (*kommittén*) för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*Istanbulkonventionen* eller *konventionen*) i samband med det planerade antagandet av ändringar av kommitténs arbetsordning¹ vad gäller dess sammansättning (artikel 2) och bestämmelserna om röstning (artiklarna 20, 21 och 25). Till följd av Europeiska unionens anslutning till Istanbulkonventionen har det blivit nödvändigt att ändra arbetsordningen.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

Istanbulkonventionen har till syfte att fastställa ett heltäckande och harmoniserat regelverk för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet i och utanför Europa. Konventionen trädde i kraft den 1 augusti 2014.

EU undertecknade konventionen i juni 2017 och slutförde anslutningsförfarandet den 28 juni 2023 genom deponeringen av två godkännandeinstrument, vilket innebar att konventionen trädde i kraft i EU den 1 oktober 2023. EU anslöt sig till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, dvs. frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning² och straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement³. Irland och Danmark är inte bundna av unionens utövande av sin befogenhet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement⁴. Samtliga av EU:s medlemsstater har undertecknat konventionen, men den 10 januari 2024 hade endast 22 ratificerat konventionen och har således rösträtt i partskommittén⁵. Det finns för närvarande 39 parter i konventionen, EU inbegripet.

2.2. Partskommittén för konventionen

Partskommittén⁶ är det politiska organet inom Istanbulkonventionens övervakningsmekanism och består av företrädare för parterna i konventionen. De uppgifter som anförtros kommittén finns förtecknade i artikel 1 i arbetsordningen. Enligt artikel 67.2 i konventionen ska

¹ Dokument IC-CP(2015)2, antaget den 4 maj 2015.

² Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143I, 2.6.2023, s. 1.

³ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, EUT L 143I, 2.6.2023, s. 4.

⁴ I enlighet med protokoll nr 21 och 22 som fogats till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

⁵ Ratificeringsläget den 10 januari 2024: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014), LV (2023).

⁶ [Partskommittén – Istanbulkonventionen – Bekämpande av våld mot kvinnor och våld i hemmet \(coe.int\)](https://coe.int).

kommittén välja ledamöterna av expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Grevio). I enlighet med artikel 68.12 i konventionen får kommittén på grundval av Grevios rapporter och slutsatser anta rekommendationer som riktas till konventionsstaterna om genomförandet av konventionen. Den övervakar även genomförandet av dessa rekommendationer när treårsperioden för genomförandet har löpt ut⁷. I enlighet med artikel 68.15 i konventionen går kommittén dessutom igenom de resultat av särskilda utredningar som överlämnats av Grevio. Kommittén väljer även ledamöter till sitt presidium – en ordförande och två vice ordförande.

Kommitténs arbetsordning är anpassad till konventionsstaternas deltagande, där varje stat har en röst. I artikel 20 i arbetsordningen fastställs vad gäller röstning att varje kommittéledamot ska ha en röst och att två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna krävs för att kommittén ska uppnå beslutsförmåga. Samma beslutsförmåga krävs även för att ändra arbetsordningen (artikel 25). I artikel 21 i arbetsordningen fastställs särskilda bestämmelser för valet av ledamöter till Grevio.

EU:s anslutning till konventionen kräver vissa ändringar av dessa artiklar eftersom unionen, när den utövar sin rösträtt i frågor som faller inom dess befogenhet, har samma antal röster som de medlemsstater som är bundna av unionens utövande av sin befogenhet, och detta antal kommer att variera beroende på ämnet för omröstningen.

2.3. Den planerade ändringen av partskommitténs arbetsordning

Den 28 augusti 2023 delade kommittésekretariatet ut ett informationsdokument och ett förslag till ändringar av arbetsordningen. Ändringarna syftar till att avspegla hur EU:s anslutning till Istanbulkonventionen påverkar kommitténs funktionssätt och i synnerhet bestämmelserna om röstning. Kommittésekretariatet gav konventionsstaterna möjlighet att lämna synpunkter. Endast Förenade kungariket lämnade skriftliga synpunkter och föreslog vissa redaktionella ändringar.

EU har ombetts av kommittésekretariatet att lämna synpunkter om de föreslagna ändringarna. Ändringarna av arbetsordningen kommer att diskuteras och, om möjligt, antas på partskommitténs 16:e möte den 6 juni 2024. Om delegationerna behöver mer tid för att diskutera ändringarna kan de även antas på kommitténs efterföljande möte i december 2024.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

De ändringar av arbetsordningen som föreslås av kommittésekretariatet kan sammanfattas på följande sätt:

- Kravet i den allmänna bestämmelsen om röstning om två tredjedelar av de avgivna rösterna (artikel 20) skulle bibehållas men kompletteras med två nya delar. För det första föreslår kommittésekretariatet en klausul om icke-additionalitet, enligt vilken det antingen skulle vara EU eller dess medlemsstater som har rösträtt i en särskild fråga, beroende på fördelningen av befogenheter. Om unionen skulle rösta, skulle denna röst ha samma vikt som antalet EU-medlemsstater som är parter i konventionen. För det andra föreslår kommittésekretariatet ”dubbel majoritet” som en del av bestämmelsen om att det krävs två tredjedelar av de avgivna rösterna. Det

⁷ *Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties* (inte översatt till svenska), antaget av kommittén den 13 april 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

skulle alltså krävas enkel majoritet av konventionsstater som inte är EU-medlemsstater för att rösta för ett beslut, dvs. för att beslutet ska bli giltigt.

- Vad gäller valet av ledamöter till Grevio skulle den nuvarande beslutsförheten bibehållas, dvs. minst en majoritet av de avgivna rösterna (artikel 21.9). Varje kommittéledamot skulle ha en röst för att välja ledamöter till Grevio. Principen om icke-additionalitet skulle inte gälla, vilket innebär att unionen skulle ha ”ytterligare” en röst för att välja ledamöter till Grevio, utöver den individuella röst som varje EU-medlemsstat har som är part i konventionen. Vad gäller beslut om att begära återkallelse av en eller flera kandidater, som inte uppfyller kraven för ledamotskap i Grevio (artikel 21.4), skulle den nuvarande beslutsförheten på två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna bibehållas, men samtidigt kompletteras med ett krav på dubbel majoritet.
- Vad gäller ändringar av arbetsordningen (artikel 25), skulle den nuvarande beslutsförheten vid två tredjedelar av de avgivna rösterna bibehållas men kompletteras med ett krav på dubbel majoritet.

Det föreslås att EU stöder kommittésekretariatets allmänna strategi vad gäller ändringen av arbetsordningen men gör en rad justeringar, vilka beskrivs nedan.

För det första föreslås det att EU godtar tillägget av en klausul om ”icke-additionalitet” i artikel 20.1 i arbetsordningen, med förbehåll för vissa ändringar som är nödvändiga för att återspegla att unionen har anslutit sig till Istanbulkonventionen vad gäller dess egna institutioner och offentliga förvaltning, å ena sidan, och vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, å andra sidan, med beaktande av Danmarks och Irlands särskilda ställning.

Unionen bör därför, i frågor inom dess befogenhet, utöva sin rösträtt med samma antal röster som det antal röster som tillhör dess medlemsstater som är parter i konventionen och bundna av unionens utövande av sin befogenhet. De medlemsstater som är parter i konventionen och bundna av unionens befogenhet i den fråga som ska tas upp till omröstning ska inte rösta om unionen utövar sin rösträtt. De medlemsstater som inte är bundna av unions befogenhet kan emellertid rösta separat. Omvänt ska unionen inte utöva sin rösträtt i de fall där samtliga av dess medlemsstater som är parter i konventionen själva har rösträtt.

Principen om ”icke-additionalitet” ligger i linje med etablerad praxis vad gäller andra av Europarådets konventioner som EU har anslutit sig till⁸.

För det andra föreslås det att EU godtar tillägget av ett krav på ”dubbel majoritet” i artikel 20.3 och 20.5 i arbetsordningen, i enlighet med kommittésekretariatets förslag, med förbehåll för vissa ändringar som beaktar Danmarks och Irlands särskilda ställning, och begränsat till situationer där unionen deltar i en omröstning.

⁸ Se den europeiska konventionen om skydd av djur under internationella transporter (reviderad), (ETS nr 193), konventionen om ersättningsansvar för skador från miljöfarlig verksamhet (ETS nr 150), den europeiska konventionen om gränsöverskridande television (ETS nr 132) och konventionen om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö (ETS nr 104).

Syftet med kravet på ”dubbel majoritet” i artikel 20 är att införa en mer balanserad och rättvis viktning av alla parter i konventionen och att kompensera för det faktum att EU redan har enkel majoritet i kommittén vad gäller röster. Syftet är att ge konventionsstater som inte är EU-medlemsstater garantier för att deras åsikter fortsättningsvis kommer att vara viktiga i kommittén, trots EU:s anslutning, och att de inte kommer att ”sidsteppas” av EU och dess medlemsstater som blockröstar.

Kravet på dubbel majoritet skulle innebära att den vanliga beslutsförheten (dvs. två tredjedelar av de avgivna rösterna) skulle kompletteras, när EU deltar i en omröstning, med ett krav på enkel majoritet av de andra konventionsparternas avgivna röster. De andra parterna i konventionen inbegriper konventionsstater som inte är EU-medlemsstater och, i tillämpliga fall, EU-medlemsstater som inte är bundna av unionens utövande av sin befogenhet.

Om unionen deltog i en omröstning med samma antal röster som det antal medlemsstater som är parter i konventionen, skulle kravet på dubbel majoritet innebära att två tredjedelars majoritet ska ha uppnåtts för att ett beslut ska kunna antas på giltigt sätt, om unionens röst (motsvarande 22 röster) stöds av en enkel majoritet av de röster som avgivits av de 16 konventionsstater som inte är EU-medlemsstater. Om unionen deltar i en omröstning med samma antal röster som det antal medlemsstater som är parter i konventionen och bundna av unionens utövande av sin befogenhet på områdena straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, ska två tredjedelars majoritet ha uppnåtts om unionens röst (motsvarande 20 röster) stöds av en enkel majoritet av de röster som avgivits av de 16 konventionsstater som inte är EU-medlemsstater samt av Danmark och Irland.

För det tredje föreslås det vad gäller de särskilda bestämmelserna om val av ledamöter till Grevio att unionen godtar tillägget till artikel 21.7 i arbetsordningen, enligt utkastet från kommittésekreteriatet, varigenom varje kommittéledamot ska ha en röst. Eftersom artikel 20, och följaktligen principen om icke-additionalitet, inte är tillämplig i förbindelse med artikel 21 (artikel 21.1) kommer EU att ha en röst utöver den individuella röst som varje EU-medlemsstat har som är part i konventionen. Vad gäller den föreslagna ändringen att komplettera artikel 21.4 i arbetsordningen med ett krav på dubbel majoritet, i fråga om beslut om att begära återkallelse av en eller flera kandidater till Grevio, bör unionen godta detta krav, med beaktande av hur exceptionella sådana beslut är. I sådana fall kommer enkel majoritet, som kompletterar den erforderade två tredjedelars majoriteten, att uppnås på grundval av de röster som avgivits av företrädare för andra parter än EU och dess medlemsstater, vilket också föreslogs i de skriftliga synpunkter som lämnades av Förenade kungariket.

För det fjärde bör det noteras att, vad gäller artikel 25 om ändringar av arbetsordningen, ska sådana beslut fattas med två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna, varigenom varje part i konventionen ska ha en röst i enlighet med artikel 20.1 första stycket. Av ovanstående skäl bör unionen godta tillägget av ett krav på dubbel majoritet, såsom föreslås av kommittésekreteriatet, med förbehåll för vissa ändringar. Det bör i synnerhet klargöras att principen om icke-additionalitet enligt artikel 20.1, i dess ändrade lydelse, inte är tillämplig på artikel 25. En enkel majoritet, som kompletterar den erforderade två tredjedelars majoriteten, ska dessutom uppnås på samma sätt som i artikel 21.4.

För det femte föreslås det att EU bör föreslå att hänvisningen till Europeiska unionen stryks från förteckningen i artikel 2.2 b i arbetsordningen över de företrädare som har rätt att delta i partskommitténs möten utan rösträtt eller kostnadsersättning. Bestämmelsen är föråldrad eftersom Europeiska unionen nu är ordinarie kommittéledamot.

Bilagan till detta beslut innehåller de föreslagna ändringar av kommitténs arbetsordning som ska lämnas till kommittésekretariatet.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”⁹.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskommittén är ett organ som inrättats genom Istanbulkonventionen. De ändringar av arbetsordningen som ska antas av partskommittén utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel 67.3 i konventionen. Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar konventionens institutionella ram. Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

⁹ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med den planerade akten är att ändra kommitténs arbetsordning för att ta hänsyn till hur unionens anslutning till Istanbulkonventionen påverkar kommitténs funktionssätt. Vad gäller den materiella rättsliga grunden, anslöt sig EU till Istanbulkonventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, dvs. vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹⁰ och straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement¹¹. EU:s anslutning till Istanbulkonventionen delades upp på två separata rådsbeslut för att beakta Danmarks och Irlands särskilda ställning med avseende på avdelning V i EUF-fördraget. Beslutet om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén ska följaktligen också, vad gäller den planerade akten, delas upp på två parallella beslut.

Den rättsliga grunden för detta beslut gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning. Den materiella rättsliga grunden för beslutet är därför artikel 336 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 336 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

¹⁰ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143I, 2.6.2023, s. 1.

¹¹ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, EUT L 143I, 2.6.2023, s. 4.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den standpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller ändringar av kommitténs arbetsordning i frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 336 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (*Istanbulkonventionen* eller *konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075¹², vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076¹³, vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, och trädde i kraft i unionen den 1 oktober 2023. För närvarande finns det 39 parter i konventionen, däribland unionen och 22 medlemsstater.
- (2) Partskommittén är det politiska organet inom Istanbulkonventionens övervakningsmekanism. I enlighet med artikel 67.3 i konventionen har partskommittén utarbetat sin egen arbetsordning. I denna arbetsordning fastställs det att varje part i konventionen har en röst. Unionens anslutning till konventionen kräver vissa ändringar av denna arbetsordning för att kunna fastställa formerna för unionens utövande av sin rösträtt som en part i konventionen.
- (3) I augusti 2023 föreslog partskommitténs sekretariat vissa ändringar av arbetsordningen för att återspegla hur unionens anslutning påverkar kommitténs funktionssätt, och uppmanade samtidigt konventionsstaterna och unionen att lämna redaktionella förslag

¹² Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, EUT L 143I, 2.6.2023, s. 1.

¹³ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, EUT L 143I, 2.6.2023, s. 4.

i syfte att anta ändringarna 2024. Ändringarna kommer att diskuteras och, om möjligt, antas på partskommitténs 16:e möte den 6 juni 2024.

- (4) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén, eftersom ändringarna av arbetsordningen kommer att vara bindande för unionen.
- (5) Bestämmelserna om beslutsförhet för antagande av partskommitténs beslut, i enlighet med arbetsordningen, skulle bibehållas men kompletteras med vissa nya krav i enlighet med de ändringar som föreslagits av kommitténs sekretariat. Unionen bör stödja dessa ändringar av arbetsordningen, med förbehåll för vissa justeringar som återspeglar tillämpningsområdet för unionens anslutning till Istanbulkonventionen.
- (6) Vad gäller den allmänna bestämmelsen om röstning i artikel 20 i arbetsordningen, föreslår partskommitténs sekretariat att en klausul om icke-additionalitet tillfogas, varigenom det antingen skulle vara unionen eller dess medlemsstater som har rösträtt i en viss fråga. Principen om icke-additionalitet ingår redan i andra av Europarådets konventioner som unionen har anslutit sig till och bör därför även godtas i detta fall. Ordalydelsen i klausulen bör emellertid anpassas eftersom unionen utövar sin rösträtt med ett antal röster som kommer att variera beroende på ämnet för omröstningen.
- (7) Vad gäller den allmänna bestämmelsen om röstning i artikel 20 i arbetsordningen, föreslår partskommitténs sekretariat även att ett krav på dubbel majoritet tillfogas, vilket innebär att ett beslut endast kommer att antas med två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna om det stöds av en enkel majoritet av de röster som avgivits av konventionsstater som inte är unionsmedlemsstater. Ett sådant krav skulle uppväga det faktum att unionen har enkel majoritet i partskommittén i fråga om röster, och på så vis kan man även hantera eventuella farhågor som tredjeländer som är parter i konventionen kan ha vad gäller viktningen av unionens röst. Unionen bör godta kravet på dubbel majoritet, under förutsättning att det endast är tillämpligt när unionen deltar i en omröstning och att ordalydelsen är anpassad till det faktum att unionen utövar sin rösträtt med ett antal röster som kommer att variera beroende på ämnet för omröstningen.
- (8) Vad gäller de särskilda bestämmelserna om val av ledamöter till expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Grevio), bör unionen godta den föreslagna ändringen, vilken innebär att unionen får en röst utöver varje medlemsstats individuella röst. När det mer specifikt gäller beslut om att begära återkallelse av en eller flera kandidater, som inte uppfyller kraven för ledamotskap i Grevio, föreslår partskommitténs sekretariat att ett krav på dubbel majoritet tillämpas. Med beaktande av hur exceptionella sådana beslut är bör unionen godta detta krav, vilket innebär att två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna, som krävs för sådana beslut, bör omfatta en enkel majoritet av de röster som avgivits av företrädare för andra parter än unionen och dess medlemsstater.
- (9) Vad gäller ändringar av arbetsordningen som ska antas med två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna, där varje part i konventionen har en röst, bör unionen godta tillägget av ett krav på dubbel majoritet, såsom föreslås av partskommitténs sekretariat, med förbehåll för att det tydligt fastställs att principen om icke-additionalitet inte är tillämplig i detta fall.

- (10) Vad gäller förteckningen i arbetsordningen över deltagare som inte är ledamöter i partskommittén, bör hänvisningen till Europeiska unionen strykas eftersom den är föråldrad.
- (11) Unionens ståndpunkt i partskommittén bör därför grundas på det åtföljande förslaget till ändringar av kommitténs arbetsordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén, inrättad enligt artikel 67 i konventionen, med avseende på antagandet av ändringar av partskommitténs arbetsordning, vilka ska diskuteras och antas på ett av partskommitténs möten under 2024, ska grunda sig på de ändringar av arbetsordningen som anges i bilagan.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*